Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30.11.1993, sp. zn. 7 Co 589/93, ECLI:CZ:KSHK:1993:7.CO.589.1993.1

Číslo: 14/1996

Právní věta: Jednotné celní deklarace jsou podkladem pro soudní výkon rozhodnutí podle ustanovení § 274 písm. f) o.s.ř., pokud obsahují výrok celnice (od 1. 1. 1993 celního úřadu) v celním řízení (rozhodnutí o propuštění zboží do navrženého režimu). Na toto rozhodnutí se nevztahují ustanovení obecných předpisů o správním řízení, upravující náležitosti rozhodnutí, oznámení rozhodnutí a opravné prostředky. Od 1. 1. 1993 jsou obligatorní náležitosti rozhodnutí v celním řízení stanoveny v § 104 zákona č. 13/1993 Sb. (celního zákona).

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 30.11.1993

Spisová značka: 7 Co 589/93

Číslo rozhodnutí: 14

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba, Výkon rozhodnutí

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Trutnově svým usnesením zamítl návrh oprávněného na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí povinného s odůvodněním, že jednotné celní deklarace předložené oprávněným nejsou opatřeny doložkou vykonatelnosti a neobsahují další podstatné náležitosti podkladu pro soudní výkon rozhodnutí, tj. poučení o odvolání a splatnosti pohledávky.

V odvolání oprávněný proti usnesení soudu prvního stupně namítal, že obsah a forma jednotné celní deklarace je stanovena zákonem č. 44/1974 Sb., platným v době podání návrhu na zahájení celního řízení. Zároveň předložil uvedené deklarace opatřené doložkou právní moci a vykonatelnosti a domáhal se změny napadeného usnesení a nařízení výkonu rozhodnutí v rozsahu návrhu.

Krajský soud v Hradci Králové svým usnesením změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že se podle rozhodnutí Celnice v N. – jednotné celní deklarace č. 126312000871 z 21. 9. 1992, č. 126312000892 z 24. 9. 1992 a jednotné celní deklarace včetně doplňkové č. 126312001121 z 17. 11. 1992 nařizuje k uspokojení pohledávky oprávněného v celkové částce 81.130 Kč výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí. Povinnému se zakazuje, aby nakládal s věcmi, které vykonavatel podle tohoto usnesení sepíše. Povinnému se ukládá zaplatit státu poplatek z návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí v částce 1624 Kč do 15 dnů od doručení tohoto usnesení na účet Okresního soudu v

Trutnově.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně nemohl výkon rozhodnutí nařídit, pokud podklad pro soudní výkon rozhodnutí nebyl opatřen doložkou právní moci a vykonatelnosti.

V odvolacím řízení však byl tento nedostatek odstraněn. Pokud se týká obsahu a formy rozhodnutí v celním řízení, vycházel odvolací soud z ustanovení § 69 a § 69a zákona č. 44/1974 Sb. (ve znění zákonů č. 117/1983 Sb., č. 5/1990 Sb. a č. 217/1992 Sb., podle kterých výkon rozhodnutí může být poznamenán v přepravních a průvodních dokladech nebo v písemném návrhu na celní řízení. Na rozhodnutí celnice se nevztahují ustanovení obecných předpisů o správním řízení upravující náležitosti rozhodnutí, oznámení rozhodnutí a opravné prostředky. I když na projednávaný případ nelze použít ustanovení § 104 zákona č. 13/1992 Sb., které výslovně stanoví v odst. 2, že rozhodnutí v celním řízení neobsahuje odůvodnění a poučení o opravném prostředku (neboť tento zákon se stal účinným až 1. 1. 1993), odvolací soud z ustanovení § 69a zákona č. 44/1974 Sb. dovodil, že předložená rozhodnutí celnice, obsažená v jednotných celních deklaracích, splňují náležitosti podkladu pro soudní výkon rozhodnutí podle zákona č. 44/1974 Sb. a podle ustanovení § 274 písm. f) o. s. ř.

Protože oprávněný předložil potvrzení České spořitelny, a. s., pobočky T., o tom, že výkon rozhodnutí nelze provést přikázáním pohledávky z účtu povinného u peněžního ústavu pro nedostatek prostředků na účtě povinného, byla splněna i další nezbytná podmínka, bez které nelze nařídit výkon rozhodnutí proti právnické osobě podle ustanovení § 264 odst. 2 o. s. ř.

Z výše uvedených důvodů proto odvolací soud napadené usnesení změnil a návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí povinného vyhověl podle ustanovení § 220 odst. 2, § 154 odst. 1 a § 167 odst. 2 o. s. ř. a zároveň podle ustanovení § 324 o. s. ř. zakázal povinnému, aby nakládal s věcmi, které vykonavatel sepíše.

O soudním poplatku bylo rozhodnuto podle ustanovení § 2 odst. 2, § 4 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb. a podle položky 11 sazebníku soudních poplatků (přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb.), když oprávněný je podle ustanovení § 11 odst. 2a) zákona č. 549/1991 Sb. od poplatků osvobozen.